

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XIV. Inuocanda B. V. & Sancti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

CAPVT XIV.

Omnes Sancti pretiosa occupatio morientis.

SVNT qui Sanctos dici natiuitatis, initæ Societatis, ac mortis suæ quotidie venerentur, & dicant: *Omnes Sancti, quibus sacra est illa quæ mihi nascenti, vel Societatem ingredienti prima fuit, vel quæ mihi morienti ultima erit dies, impetrate mihi à Crucifixo Iesu felicem mortem, beatam eternitatem.* Sunt qui Sanctos suos menstros omnes, & Sanctos quorum festum agitur, deniq; Sanctos quotidianos eam in rem inuocent quotidie ex Martyrologio, vel ex Anno cęlesti: sunt qui SS. omnium Litanias offerant quotidie pro defunctis; vt illos in morte habeant adiutores. Sunt etiam qui quotidie ad suæ mortis horam inuitent omnes illos *Dei* electos quos in hora mortis *Beatissima Dei Mater* singulari auxilio adiuuit. Adeò suppetiæ nobis pro re tanti momenti vndequaq; semper, piè, ac perseueranter petendæ sunt.

2 *Michaël Victor* Coadiutor Foroliuij excessit. Hic cum ijs, qui pretiosissimo agonis tempore fieri solent virtutum selectarum, actibus occuparetur, præeunte eo, qui spiritualibus rebus præerat Patre, repente explicatà totius oris hilaritate effloruit, & Patri dixit: *Video ecce aduētantes ad me Mariam Domi-*

1524. 19.
Martij.
B. V. S. Ioa.
chini.

Dominam meam, S. Ioachimum (erat is huic Sancto sacer dies) & Angelos.

1604. ann.
Mexic.

B. V. &
omnes san-
cti.

3 *P. Alphonsus de Santiago* mortem suam prouidisse visus, aiebat, sibi morienti præstò fore Patrem Christophorum Cabrerium, veterem iam inde à tyrocinio, studijsq; amicum, & iam ante annos plures humanis exemptum. In morte, præmissis ijs, quæ migranti animæ subsidio sunt, exultabundus gestu, voce gestiebat in amplexus mortis: *Plaudite*, in-
quiebat, *en video celestis curia agmen: plaudite, Dei quoq; Genitricem video*. Hæc dicebat; & fixo in cælum obtutu inter dicendum vixit.

Sancti in
24. horas
tuendas di-
tributi.

Cum caeli-
tibus fa-
miliaritas
hic inchoã-
da.

4 *Alphonsus* ille *Rodriquez* notum & sacrum è Coadiutorum Christo militantium, legione exemplum, *Deipara*, ac Sanctorum omnium cultor fuit quàm maximus. In 24. horas Sanctos distributè collocarat, certosq; ex omnibus selegerat, in quorum custodiam, diei totius omnes & singulas 24. horas daret: atq; ad impetrandam in singulas horas illorum opem, certis precibus utebatur. In beatorum calitum coetum aliquando inter orandum auocatus, ibiq; cum illis adeò familiariter versatus est, vt illos nosset, quasi eà in Vrbe Sanctorum natus, aut à primis annis fuisset educatus. Sub mortem, peractis omnibus, quæ itineri illi sacratissimè adornando ritè vsurpantur, post acerrimos corporis cruciatus, & animi turbamenta, triduo yltimo suauissima
in ma-

in malacia quietæ pacis iacuit animo iam in cælum absconditus, qui animæ migraturæ quasi locum parabat. Totus in amabili silentio, vultu venerationis pleno, in pace in idiptum quiescebat. Ultimo Octobris, & vitæ, die, cruciatibus iterum reducibus solo *Iesu* nomine obuiam ibat, solatijs plenus. Ita dolorum, ac vitæ finem inuenit, quasi in cæli limine constitutus, in vigilia diem Sanctorum omnium Alphonsum sibi iam olim deuotum, ac notum excipientium præcedente; festum ipsum cum ipsa ciuium Beatorum Societate triumphante celebraturus.

1617.

5 P. *Cosmus Alamannus*, vt apud vniuersam Cæli Rempubicam se redderet gratiosum, ac suauis precum impendio, sibi opem illorum pro morte quasi emeret, collecto ex omni vetustatis, Bibliothecarumq; memoriâ Sanctorum omnium, quot essent catalogo, innumerabilem illum numerum, quo potuit numero secutus certè, non assecutus, effecit, vt neminem quoad sciret, ex vniuersa Cælitum panegyri præterierit, cuius honori non vnam vt minimùm Dominicam & Angelicam orationem dixisset; vt supremæ necessitati suæ fidam auxiliarem manum à S. P. Q. Cælesti contra inferos pararet. Morbus illi omni virtute variè cumulatus, vtpote, quem ille à *Deo* multis precibus poposcerit. Ad eminentissimos virtutum actus animum furrigens, conti-

Nullam
Sanctum
sine aliquo
obsequio
praeterire.

1634. 24.
Maii.

continenter illud veluti dolorum laxamentum ore hilari versabat: *Benedictus Deus! Laudetur Deus!* idq; vsq; ad mortem, quam oppetijt Mediolani.

1620. 25.
Dec.

*Iesus par-
uulus,
Maria, o.
mnes San-
cti.*

24. horæ
omnem
cælestem
Remp. cõ-
plexæ.

Prouiden-
tia pro ho-
ra mortis.

Singuli
Caelites sin-
gularum
horarum
protecto-
res.

6 Amabilis pluribus ex capitibus P. *Siluij Brunorij* exitus fuit Ferrariæ æt. anno 80. Hic erga tenerum Infantis *Iesu* mysterium, tenerrimâ semper religione ferebatur. De suo autem è vita discessu sollicitus, *Iesum, Mariam, Sanctos omnes* in diuersa per annum festa distributos, ac totius anni, imò cæli, compendium in 24. horas collegit. Ex his *Spirituale*, vt ipse vocabat, *horologium* concinnavit, in quo in 24. horarum spatia distributa, seu classes, ita omnia totius anni festa partitus est, vt horis singulis suum quodpiam anni festum assignatum responderet. Aiebat enim hac arte fieri, vt quacunq; diei, vel noctis horâ moreretur, non sinè clypeo, non sinè festi alicuius, seu Sancti protectione moreretur, agonis mortualis agonotheta & præside aliquo assignatam sibi horam è cælo defensuro. Morienti ergò obtigit octaua post solis occasum hora, quam ille Infanti *Iesu*, quasi pro stationis, ac suæ mortis tuendæ præsidio, assignarat. Et verò tuitus & horam, & clientem suum est *Iesus*. nam ipsa nascentis Christi nocte cum pulcherrimam resolveretur in mortem P. *Siluius*, tranquilla illi vultus, & cordis hilaritas in dulcissimas quasdam æternæ vitæ

vitæ delicias animum effundebat, cum se constanter ad cælum ire, ad cælum diceret; atq; usq; ad mortem sacris hymnis migrantem animam ad cælum identidem inuitaret, his cæli lætitijs immortalis, & felicem supremæ horæ apparatus nobis in Horologio suo Sancto legans. Similis *Horologij* conficiendi praxis hæc esse potest; vt ex quouis mense duo festa feligas, quæ 24. horas implebunt, eo modo qui c. 41. explicabitur.

Horologium spirituale.

7 P. Nicolaus Gaudanus, magnâ & spectabili virtute vir, ad consideratam tremendi Iudicis iustitiam, sub mortem tremens, P. Costero, & alijs, qui aderant, solatia suggerentibus in hæc verba erupit: *Traiectus quidem nobis restat terribilis: sed vos, ò Apostoli Domini, vos, ò Martyrum agmina, vos Confessorum, ac Virginum candidatarum turme, poteritis vestris precibus imbecillam animam ex mari tam turbulento in caelestem portum transuehere: poteritis sanè Dei clementiâ.* Mox mysteriorum munimentis exhilaratus, blandâ morte, ac veluti subridens, in vitam immortalem solutus est Louanij.

Vid. in Orland. & Sacchino plura.

Omnes sancti

1565. 10. Nou.

8 P. Ioannes Belmesius mediâ ante supremum diem nocte, Eamus, aiebat, eamus. Interrogatus; Ecquò, Pater? Sanctum, inquit, Ioannem Baptistam, & Virginem Beatissimam video. idq; interrogante altero, iterùm repetiuit. Inde se diabolum videre dixit, quem antè

Annuae Billomen-fer 1588.

B V. & S. Io. Bapt.

indignante sinistra manu repulerat. Sed nihil hic contra duos illos, *Mariam*, & *Ioannem Baptistam* potuit. Abijt cum ijs, à quibus inuitabatur *P. Ioannes*. Eamus & nos. Non poenituit illum obsequiorum diuinæ *Deiparæ* ac *Præcursori* impensorum, quorum adeò pretiosum in morte pretium accepit; nec nos poenitebit vitæ in illorum cultu religiosè impensæ.

B. V. &
S. Thomas
Apostolus.

1607.

S. Elisa-
beth Reg.
Hugariæ.
Sanctus
mensis.

9 *P. Ioannem Ludovicum Mefsinam* plurimà variæ ac solidæ virtutis famà, & nonnullis quæ admirationem merentur, inclytum, *Cosentia* in Calabria morbo ultimo tentatum, à *Deipara*, pulcherrimæ spei plenà allocutione ad æterna erectum, & à *S. Thoma* Apostolo, qui *Clienti* suo, ipso festo die *Natali* se spectabilem præbuit, Sanctissimo *Eucharistiæ* mysterio in viam æternitatis resectum lego; & monitum, vt se morti die *Sanctorum Innocentium* obeundæ totus accingeret. Dixit *Ioannes* id ei, cuius rem illam scire intererat; & ipso beatissimorum paruulorum die, eo ipso quem ab *Apostolo* didicerat & dixerat tempore, quasi comitem haberet pretiosam *Innocentium Martyrum* coronam, plenus inexplicabilium gaudiorum, ad immortales concessit.

10 *Mauritius Balfer* Coadiutor excelluit semper studio se ad abiectos quosuis labores & officia impigrè accingendi. Huic, pro more
Socie-

Societatis, in schedà pro mense S. *Elisabetha*
 19. Nouemb. obtigerat, cum hac sententia:
Nostrum est hic flagella percipere, quorum est de
eternitate gaudere. Schedam exosculatus: Per-
 lubens, inquit, notabo hanc Patronæ meæ do-
 ctrinam, & diem, quam spero in viuis vltimam
 mihi fore. Pio voto, seu prædictioni, optatus 1635. 19.
 respondit euentus. Nam dies S. *Elisabethæ* Nou.
Reginæ Hung. sacer, Mauritio supremus fuit
Nesuisij.

11 Menstruum suum Sanctum Odonem
 Abbatem, Romæ morienti *Eduardo Trogmor-*
tono coràm adfuisse, ac multa dixisse, testis est 1582.
 eius vita. Hoc exploratum est, Sanctos men-
 struæ fortitionis ab illo eximiè quotidianis
 cultos obsequijs. Vltimus in vita illi Patro-
 nus obtigit S. Odo Abbas (cuius die 18. Nou.
 obiit) & illa S. Augustini sententia: *Non po-*
test malè mori, qui benè vixit. *Vitus Moser* Cla-
 genfurti mortem obiit, ad quam se frequentè
 ac severo in *Deip.* honorem ieiunio, & quoti-
 dianà Litaniarum è Sanctorum menstruorum
 catalogo confectarum recitatione prepararat. 1655. 21.
 Oct.

12 *Ioannes* etiam *Berchmans* Romæ mo-
 riens, mensis currentis, id est Augusti, Sanctos
 omnes recitari sibi curauit: & singulorum pro
 agone opem implorauit. 1621. 13.
 Aug.
 Sancti mē.
 sis quo mo.
 rimur.

13 *P. Adamus Ciecierski* Polociæ in Li-
 thuania è viuis abiit. Hic triennio antequam
 vità cederet, increfcente paralyfiam opperie-
 batur 1650. 30.
 Nou.
 Sancti tuę
 patriæ.

batur horam supremam ; cùm ecce Polocen-
 sium olim Archiepiscopus B. Martyr Iosaphat
 Clienti suo adest, confirmat: & non nunc mi-
 graturum, verùm triennio post, affirmat. Pater
 sensibus restitutus, ita triennium illud vitæ
 vltimùm impendit, vt illud verè vltimum sibi
 esse ostenderit. Exeunte anno tertio, morbus
 illum lecto affixit; & ante agonem vltimò
 Adamus sæpiùs ad eum locum in quo cha-
 rum suum Iosaphatum Martyrem & Prote-
 ctorem olim viderat, respectans, pièq; illacry-
 mans, optatà, & prædictà à se morte absum-
 ptus est, pro reddendis in valle Iosaphat ra-
 tionibus cùm toto vitæ tum vltimi maximè
 triennij decursu, Præside suo Sancto Polocensi,
 egregiè comparatus.

Anno 21.
 65. Soc. 42.

1620. 23.
 Sept.

Sancti alii
 tutelares.

14 Dicam hìc ego quiddam, in quo pios
 interpretes, quàm derisores, vel Catones ma-
 lim. P. *Christophorus Clezlinus* Monachij obiit,
 vir in captiuitate Suecicà grumnas plures per-
 pessus. Hic vt morti suæ impensius provide-
 ret, in chartula eorum potissimùm cælitum,
 nomina adnotàrat in quos maiore fiducia se
 rapi sentiebat. Hos ille pro illo agone sollici-
 tè ac sæpè vocabat ad certam & necessariam
 opem. Et illam suam schedam Sanctorum suo-
 rum nominibus insignem, sibi post mortem in
 os inseri volebat: vt vel hoc signo testaretur,
 se tum quoq;, cùm loqui non posset, illorum
 cælitum nominibus velle vti propitijs apud

Deum;

Deum, idq; suo chirographo in ore linguæ mutæ officia obeunte testari.

15 Dolæ *Ioannes Rubæus* Scotus de vita, decessurus, pauculis ante supremam horis è lipfanoteca, quæ à collo pendeat, schedam deprompsit, è qua Sanctorum tutelarium nomina & opem ardentè implorauit, & iustæ vltimæ vnctus vixit. 1601. 7. Febr.

16 Amabat S. Annam, & B. Aloysium cultu religiosissimo *Bartholomæus Puzolus* Coadiutor Panormi defunctus. Religiosæ illius propensionis illud præmium tulit, quòd eadem quam supremam in vitâ habuit nocte, sit à S. Anna Mariæ *Deiparæ* ac suorum clientum Matre, amantissimè salutatus. Alphonsum yerò *Rodriquez*, & *Simonem Bucerum*, veluti sibi præsentès, hilari voce consalutauit imminente iam fine. Tum assurrexit collectis è lassò corpore viribus, vt properanti ad se dilecto sibi *B. Aloysio*, brachia obuia porrigeret in amplexum. & in chari *Aloysij* sinum, dum hærente inter singultus voce, tanto se honore indignissimè suauissimè diceret, seu potiùs singultiret, tranquillam animam in illis deuotissimæ modestiæ officijs occupatam exhalauit. 1632. 27. Ian. S. Anna, B. Aloysius.

17 *B. Aloysius* cuidam spectabilis hortator adfuit, vt orare porrò pergeret. Preces illæ erant ad ipsum *B. Aloysium* pro ægro quopiam institutæ. Adiecit *Aloysius*: gratum esse Recupitus industrial. tract. 3. pag. 429. B. Aloysius è calo ad quid hortetur infirmum.

Orandum
pro mor-
rientibus.

esse Sanctis, si ab ijs aliquid petatur. Cum enim in Cælo nec patiendi, nec se affligendi, aut submittendi habeant occasionem, nihil iam illis est super, nisi amor erga Deum, & proximum exercendus. Hinc nonnulli amicos ad Sanctorum sepulchra, vel reliquias, aut altaria tunc destinant sui loco: ut illos ad felicem amici migraturi mortem suo favore procurandam inuitent.

1623.

S. Maria
Magdale-
na.

Petendum
ut in actu
amoris Dei
moriatur.

18 P. Carolus Rolandus obiit Bellioli multa significatione flagrantissimæ in Deum charitatis, ipso die SSS. Trinitatis. Magna semper accuratione se parabat ad mortem. vna è reliquis industria erat ad illam consequendam hæc: *Singulariter S. Mariae Magdalene additus ero. Pridiè festi eius ieiunabo; ut eius intercessione in actu amoris Dei moriar, idq; ex voto cum veniâ Superiorum emisso.* Planè videtur voto abundè potitus. Nam Crucifixo monstrato ad mentem redijt, à quâ vi morbi abierat: & vsitatis aliàs S. Bonauenturæ verbis sic suspirabat vsq; ad mortem: *Hæc mihi sit consolatio, tecum, mi Domine, crucifigi: & mihi sit intima afflictio aliquid præter te meditari! O Domine Iesu Christe! qui propter me Tibi non pepercisti! cor meum tuis vulneribus ita saucia, & mentem meam tuo sanguine ita inebria: ut quocunq; me vertam, semper te videam Crucifixum: & quidquid inspexero, mihi appareat tuo sanguine rubricatum; ut sic totus in te tendens,*

dens, nil valeam præter te inuenire, &c. Eadem sæpè ingeminans, eadem sibi inter suprema momenta dici petiuit. Et impetrato, vt valdè spero, per Crucifixi amantissimam, & felicissimè Christo immortuam Sanctam suam Magdalenam, in actu amoris *Dei* moriendi beneficio, eò abiit, quò ad eò amanter anhelauit. & ibi nos expectat. Vtinam quemadmodum quosdam in ipso scelere rapit diuina iustitia; ita nos diuina misericordia in ipso sui amore occupatos ex hac ad beatam vitam eripiat!

19 *P. Didacus Martinez* S. Vrsulam (gloriosæ apud eos qui supremo in agone militant æternitati à felici eorum protectione memorię Virginem) constanter propenso animo colebat; colendamq; alijs vnà cum triumphali Sociarum choro suadebat. Ab illo manauit latè porrecta illa plurium pietas, vt in eius & sociarum honorem pro felici morte ter quotidie oratio Dominica diceretur, aut decies & ter. Ita fore aiebat, vt illarum singulis intra tres, aut vndecim annos sua obtingeret oratio. Operæ præmium fore, præsens earum in morte auxilium. Ipse, si quo die pij huius exercitij fortè obliuisceretur, pulsari fores vesperi audiebat; intelligebatq; se illo signo moneri. Moriturus, portam, & fenestras pandi, quasi hospites aduentarent, iussit; & num SS. Virgines aduenirent rogatus, tacuit, ac breuè expirauit.

S. Vrsula,
& sociarum.

S. Bar-

1655.

1608.
S. Barbara
V.M.

20 S. Barbara Virgo M. & B. Stanislao olim, & Societati vniuersę Patrona semper fidelis, non vnā quę à nostris administratur Sodalitatem habet Viennę, Brunę, alibi. Lincij in templo nostro sicut Ara Deip. Virgini erecta est, cum lemmate; *Vite principium*; ita S. Barbarę V. M. altera, cum elogio: *Mortis viaticum*. Nouellarię Petrus Pozzolius Coadiutor, cum, fauces præcludente anginā, & enato in gutture apostemate, ac tussis perpetuā à Sanctissimo Viatico accipiēdo præpediretur; vltimā vitę nocte è duobus, qui lectulo assidebant, sciscitatus est, quęnam esset illa Sancta, quę suos sibi deuotos clientes absq; Sacramentis è vita exire non finit. S. Barbaram esse vbi audiit, enixè rogauit, vt à Sancta illa, & per illam, eam sibi à Deo flexis humigenibus gratiam impetrarent. Illi abiecti in genua fecere quę rogabantur. Increuit Petro desiderium Sacramentorum, ac tussis resedit, atq; in eo statu esse repertus est, vt mortis seu vitę viatico muniri potuerit. Ita Sacramentis postremis perceptis, animam egit: & fortunatum inuocata tam vtiliter S. Barbara exemplum nobis transmisit, reliquis, de S. Barbara felicis agonis aduocata mirabili, exemplis accensendum.

Linzæ
1614. 4.
Dęc.

21 Petrus Salazarius, cum priuatim oraret, inquit annuę, animoq; cogitaret Beatorum Sedes, Angelos audiuit fidibus canentes:

tes; quos augustà specie secutæ Virgines rogabant: Num quid vellet? *Estne cordi,* inquit *Barbara,* quam de facie, ac nomine illicò nouit, *in Cælum proficisci? ubi placidissima quies, & vita uiget sempiterna?* Est sanè cordi, respondit Petrus, ut nihil magis: tantis scilicet huius ærumnosæ vitæ defungi periculis. Paulò post in morbum incidit. Satis vehementer, & diu ægrotauit. Deinde urgente malo, die *Barbaræ* Virgini sacro, ut ipsa promiserat, feliciter occubuit.

S. Barbara
ad cælum
inuitat
suum cliē-
tem.

22 P. *Stephanus de Auila* Limæ obiit eò, ut aiebat, lætior, quòd in Societate, quòdque nullo vnquam in ea Magistratu functus, moreretur. Maxima illi semper erga S. Thomam Angelicum Doctorem propensio religiosissimæ voluntatis illum inter extrema vitæ admirabiliter recreauit, gaudioque tanto impleuit, ut ij, qui hominem intimè nouère, quiq; morienti adfuère, dixerint, firma esse indicia, è quibus argumentari licet, illum à Sancti sui Thomæ aspectu illam adeò amœnam in illo articulo tranquillitatem, & simul notitiam mortis adfuturæ hausisse.

1604

S. Thomas
Aquinas.

CAPVT XV.

SS. PP. Ignatius, & Xauerus.

I P Antonius *Viniana* Sacerdos grauis annu-
num ferè in Societate tyro, quarto

Annus
Dom.
Prob. Rò.
1593.

P mor-